

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

21 יוני 2017

ה"ט 17-06-7663 פלוני נ' אלמוני ואח'

בפני סגן הנשיאה, כב' השופט נחשון פישר

המבקש : פלוני
ע"י עו"ד סמרלי ועו"ד סורפין

נגד

המשיבים 1. אלמוני

2. אלמונית

ע"י ב"כ עו"ד דוד ביטון

פסק דין

בתום הדיון אשר נערך היום, נחה דעתי כי ניתן לקבל את המלצות התסקיר ולבטל את צו ההגנה אשר ניתן על ידי ביום 5.6.17 ומשכך ניתן פסק דין זה וצו ההגנה מבוטל.

כעת, משניתנה החלטה זו נדרש אני להכריע ובקשר עם בקשתו של ב"כ המשיב לפסיקת הוצאות ופיצויים בפניית סרק, כאמור בסעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה.

החוק למניעת אלימות במשפחה נחקק בשנת 1991 על מנת למנוע ולהתערב באופן מיידי במערכת יחסים אלימה ומסכנת בין בני משפחה.

הוראותיו של החוק מרחיקות לכת בהגנה שהן מעניקות לבן משפחה שנפגע מהתנהגותו האלימה של בן משפחה אחר או לבן משפחה שהתנהגותו של בן משפחה פוגעני ואחר נותנת בסיס סביר להניח כי הוא מהווה סכנה גופנית ממשית לבן משפחתו או שהוא עלול לבצע בו עבירות מין.

התנאים לבקשה למתן צו הגנה והעילות להיעתר לבקשות כאמור פורטו בסעיף 3 לחוק.

במקרה שבפנינו עתר המבקש, אביהן של שתי בנות קטינות, כנגד המשיב על כך שלכאורה ועל פי ששמע, פגע המשיב בבנותיו הקטינות בנות 5 ו-6, פגיעה מינית כשבבית נמצאת בת נוספת, בת 3.5 שנים.

יש וראוי להדגיש כי המשיב הינו בעלה השני של גרושתו של המבקש.

מטבע הדברים, אל נוכח החומרה שבטענה, ניתן צו הגנה וניתנו הוראות ברורות למשטרת ישראל להידרש ולבדוק את הטענות במהירות האפשרית, הוראה אותה ביצעה משטרת ישראל במהירות ראויה לציון.

דיון במעמד הצדדים שניהם נקבע ליום 12.6.17.

לקראת הדיון כאמור, הגיע דו"ח ראשוני המבוסס על חקירת הקטינים במשטרת ישראל, ובו לשמחתי התברר כי טענותיו של האב, המבקש, חלשות יותר מן הבחינה העובדתית מאשר נראה היה במועד הדיון שבמעמד צד אחד.

למרות האמור, ועל אף בקשתו של המשיב כי יבוטל צו ההגנה לאלתר, סברתי באותה עת כי לא נכון להורות על ביטול צו ההגנה אשר ניתן על ידי וחרף זאת סברתי כי יש להורות על השלמת הבדיקה והגשת תסקיר משלים לבית המשפט.

הדיון הנוסף, שלישי במספר, נקבע להיום.

לקראת הדיון כאמור הוגש לבית המשפט תסקיר *** אשר התבסס בין השאר על פרוטוקול חקירת הילדים שנערך במשטרת ישראל, על בדיקת עו"ס לחוק הנוער, על פגישות עם ההורים ועם המשיב, על ביקור בית בבית האם, על איסוף מידע מהמסגרות ועל האמור בתיק המשפחה במחלקה לשירותים חברתיים ****

לשמחתי הגיעו הגורמים הסוציאליים המוסמכים למסקנה כי המשיב יוכל לחזור מיידית לבית משפחתו וזאת בהתבסס על נימוקים אותם פירטו בדו"ח שהוגש ובין השאר מכך שמדברי הגננות של הבנות עולה כי אין שום התנהגות חריגה או דיבור כלשהו המעיד על כיוון של פגיעה בבנות ואף להיפך, הבנות נמצאות בשגרה מיטיבה של פעילות והתקדמות נורמטיבית ויש עליהן רק דיווחים טובים.

לא זו בלבד, אלא שבדו"ח פורט כי כאשר פנה האב עוד בחודש *** לגנת עם תלונות על פגיעה מינית בבנות, אבחנה פסיכולוגית הגן את אחת הבנות והגיעה למסקנה כי הבת הקטינה לא עברה פגיעה מינית.

עוד נכתב בדו"ח כי הפסיכולוגית נפגשה עם שני ההורים וסיפרה להם את ממצאיה.

בפרק הסיכום וההמלצות שבדו"ח נכתב כי מדובר בתלונת אב על פגיעה מינית בבנותיו הקטינות, שלא ניתן לבררה בוודאות מוחלטת. עם זאת, תוצאות חקירת הילדות, גילן הצעיר של הבנות והדיווחים הטובים ממסגרות הלימוד אינם תומכים בתלונה.

בנוסף, נכתב בדו"ח, כי לא ניתן לנתק את הרקע שבין הגשת התלונה לבין הקונפליקט המתמשך בין שני ההורים, ומתקופת הגירושין והאבטלה שעוברת על האב.

בהתאם לכך, לדעת גורמי הרווחה יש להניח כי המשיב לא פגע מינית בבנות, ולאפשר לו לחזור מיידית לביתו ולהיות עימן בקשר.

ההמלצות לפיכך כללו בין השאר את ביטול צו ההגנה, הוראה כי האב יימנע מלשוחח עם בנותיו על נושא הפגיעה המינית, המלצה כי האב יפנה למחלקה לשירותים חברתיים לצורך קבלת הדרכה הורית וקביעה כי במידה והאב לא יעמוד בהמלצות כאמור, יפנו גורמי הרווחה לבית המשפט כדי לשקול מפגשים בפיקוח.

שואל ב"כ האב בעודי כותב החלטה זו, מה הקשר?

על כך אומר רק שיש קשר ברור ומובנה בין הטענות מרחיקות הלכת אשר נטענו בתיק זה, טענות שאילו נמצאו נכונות היה משקלן כבד ומכריע על כתפיו של המשיב. ברם מנגד, טענות מסוג זה כאשר אינן נכונות, ואינן מבוססות, טענות אשר מאז חודש*** שבות שוב ושוב לשיח שבין האב לבנותיו, בין הוריו של האב לבנותיו, ובין אשתו השניה של האב ממנה כבר התגרש, לבנותיו, גורמות נזק בל ישוער לבנות הקטינות, נזק אשר הוא עצמו כמוהו כפגיעה מינית.

לכן, בתשובה לשואל יש קשר בין חומרת הטענות והדרך בה מועלות ובין המחשבה של גורמי הרווחה כי אם יימשך השיח הפוגעני הזה בין האב לבין הבנות, יש מקום לשקול כי המפגשים בין האב לבין בנותיו הקטינות, ייערכו בפיקוח וזאת על מנת לנסות ולמנוע את המשך הפגיעה.

וכעת, לאחר שסקרתי האמור, ראוי להכריע בבקשת ב"כ המשיב ובקשר עם ההוצאות.

כאמור, בשל מטרותיו הצודקות, הראויות, והנכונות של החוק למניעת אלימות במשפחה, הוסט האיזון שבחוק לטובת מבקש הבקשה.

בתוך זמן קצר מובאת בקשה זו לעיון בית המשפט ובתוך זמן קצר ביותר מתייצב המבקש ושוטח טענותיו, במעמד צד אחד, בפני בית המשפט.

הסעד הגלום בצו ההגנה קשה הוא, מכביד ומרחיק לכת.

על סמך טיעון במעמד צד אחד יכול אדם למצוא את עצמו מורחק מביתו ומבלי שטענותיו נשמעו.

לא זו אף זו, אלא שלהחלטה מסוג זה, כשניתן צו הגנה, מתלוות סנקציות מרחיקות לכת כמו הגבלת קניין, סייגים קשים וחמורים ובקשר עם ראיית הקטינים ומעל לכל, מתווסף לצו כזה רכיב הגנאי.

אל מול כל האמור, מצא המחוקק לקבוע את סעיף 11 לחוק אשר כותרתו: **"הוצאות ופיצויים בפניית סרק"**.

וכך נאמר: **"דחה בית המשפט בקשה למתן צו הגנה וקבע כי היא קנטרנית, רשאי הוא להטיל על מי שביקש צו הגנה את אלה או חלק מהם:**

(1) הוצאות לטובת המדינה ולצד שנפגע, בשיעור שימצא לנכון;

(2) פיצוי נאות למי שנפגע מהגשת הבקשה".

זהירות רבה שומה על בית המשפט לגזור על עצמו שעה שעושה הוא שימוש בסעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה.

מטרת החוק מלכתחילה הינה להקל עם בן משפחה אשר חש כי נופל הוא קורבן לאלימות בן משפחה אחר, או שיש חשש ממשי כי עלול הוא להפוך ולהיות קורבן או נפגע עבירת מין בתוך המשפחה.

במטרה העיקרית והחשובה של החוק האמור, אל לנו לחבל וראוי לנו שלא לגרוע ממטרה עליונה זו בעשיית שימוש לא זהיר בסעיף 11 לחוק.

לדידי, הבדל גדול בין בקשה לצו הגנה אשר הוגשה בתום לב ובכנות מתוך דאגה אמיתית לבן משפחה שנפל קורבן לסוג זה או אחר של אלימות, לבין בקשה אשר מטרתה זרות ואחרות.

במקרה הראשון, כאשר דאגה וכנות הן בבסיס הבקשה, הרי שגם אם זו תידחה בסופו של דבר, בדיון במעמד שני הצדדים, הרי שאין מקום, לפחות לא ככלל, להטיל הוצאות.

שונה המצב בעיניי כאשר מטרת הבקשה מלכתחילה איננה קשורה לחוק למניעת אלימות במשפחה ומטרתה זרה ואחרת.

או אז, כאשר זדון ולא כנות הם שעומדים בבסיס הבקשה, כי אז סבור אני כי משזו תידחה לגופה, יש וראוי לעשות שימוש בסעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה.

במקרה שבפניי, סברתי כי כנה היתה פנייתו של המבקש לבית המשפט, ודאגה אמיתית לשלום בנותיו ליוותה אותה.

שמח אני כי בסופו של דבר דאגתו של המבקש לא עוגנה באדני אמת, כשעובדה זו, הרי שלא יכול להיות חולק, מיטיבה עם המבקש, עם המשיב, עם אימן של הבנות ועם הבנות עצמן.

אכן, נזק כואב נגרם למשיב ברם, בתלונות מסוג זה, לעתים אין מנוס מפגיעה זו, על מנת לנסות ולמנוע פגיעה נוספת קשה, בקטינים או בבני משפחה אחרים הנופלים קורבן לאלימות.

תקווה אני כי יוכלו הצדדים כולם להתגבר על המהמורה הגבוהה והקשה שבאה לידי ביטוי בבקשה ובפסק דין זה, ומכאן והלאה תיסלל הדרך להתנהגות שקולה ואחראית יותר.

בנסיבות כאמור, לא מצאתי לעשות צו כאמור בסעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה וממילא משזהו פסק הדין שניתן, תואיל המזכירות לסגור ה"ט 17-06-7663 ללא צו להוצאות.

פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

444

ניתנה והודעה היום כ"ז סיוון תשע"ז, 21/06/2017 במעמד הנוכחים.

נחשון פישר

נחשון פישר, שופט, סגן נשיאה